

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2008. gada 8. oktobrī\*

Lieta T-411/06

**Sogelma** — **Società generale lavori manutenzioni appalti Srl**, Skandiči [*Scandicci*] (Itālija), ko pārstāv Ē. Kapeli [*E. Cappelli*], P. de Katerini [*P. De Caterini*], A. Bandini [*A. Bandini*] un A. Žironi [*A. Gironi*], advokāti,

prasītāja,

pret

**Eiropas Rekonstrukcijas aģentūru (ERA)**, ko sākotnēji pārstāvēja O. Kalha [*O. Kalha*], pēc tam M. Dišendorfers [*M. Dischendorfer*] un visbeidzot — R. Lundgrēns [*R. Lundgren*], pārstāvji, kuriem palīdz S. Bariati [*S. Bariatti*] un F. Skancāno [*F. Scanzano*], advokāti,

atbildētāja,

\* Tiesvedības valoda — itāļu.

ko atbalsta

**Eiropas Kopienu Komisija**, ko pārstāv P. van Nufels [*P. van Nuffel*] un L. Prete [*L. Prete*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par lūgumu atcelt ERA lēmumus par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu būvdarbu publiskā iepirkuma procedūrā ar references numuru *EuropeAid/120 694/D/W/YU* atcelšanu un jauna uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā publicēšanu, kā arī lūgumu atlīdzināt šķietami nodarīto kaitējumu.

EIROPAS KOPIENU  
PIRMĀS INSTANCES TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja E. Martinša Ribeiru [*E. Martins Ribeiro*], tiesneši S. Papasavs [*S. Papasavvas*] un A. Dītrihs [*A. Dittrich*] (referents),

sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 18. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

### Atbilstošās tiesību normas

- 1 Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (ERA) tika izveidota ar Padomes 1999. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 2454/1999, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1628/96 par palīdzību Bosnijai un Hercegovinai, Horvātijai, Dienvidslāvijas Federatīvajai Republikai un Bijušai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, it īpaši izveidojot ERA (OV L 299, 1. lpp.).
- 2 Padomes 1996. gada 25. jūlija Regula (EK) Nr. 1628/96 (OV L 204, 1. lpp.) tika atcelta ar 14. panta 1. punktu Padomes 2000. gada 5. decembra Regulā (EK) Nr. 2666/2000 par palīdzību Albānijai, Bosnijai un Hercegovinai, Horvātijai, Dienvidslāvijas Federatīvajai Republikai un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai, par Regulas (EK) Nr. 1628/96 atcelšanu un par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 3906/89, Regulā (EEK) Nr. 1360/90, Lēmumā 97/256/EK un Lēmumā 1999/311/EK (OV L 306, 1. lpp.). Regulas Nr. 1628/96, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2454/1999, noteikumi par ERA izveidi un darbību tika pārņemti un grozīti ar Padomes 2000. gada 5. decembra Regulu (EK) Nr. 2667/2000 par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūru (OV L 306, 7. lpp.).
- 3 Saskaņā ar Regulas Nr. 2667/2000 1. pantu Komisija var deleģēt ERA Regulas Nr. 2666/2000 1. pantā paredzētās Kopienas palīdzības Serbijai un Melnkalnes īstenošanai. Atbilstoši Regulas Nr. 2667/2000 2. panta 1. punkta c) apakšpunktam

Komisija var deleģēt ERA atbildību par visām Serbijas un Melnkalnes rekonstrukcijas programmu īstenošanai nepieciešamajām darbībām, tostarp arī par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā sagatavošanu un izvērtēšanu un līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu. Tāpat saskaņā ar šīs regulas 3. pantu ERA ir juridiskas personas statuss.

## Prāvas priekšvēsture

- 4 2005. gada 7. septembrī ERA *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* (OV S 172) Pielikumā publicēja paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu saskaņā ar atklāta konkursa procedūru ar references numuru *EuropeAid/120 694/D/W/YU* un par būvdarbu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu ar nosaukumu “Brīvas navigācijas atjaunošana (nesprāgušo šāviņu likvidācija) kuģošanai paredzēto iekšējo ūdensceļu tīklā Serbijas Republikā, Serbijā un Melnkalnē” (turpmāk tekstā — “paziņojums par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā”).
- 5 Atbilstoši paziņojumam par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā lietas materiālos atrodamo Norādījumu pretendentiem 2. punktu minēto projektu bija paredzēts finansēt no ERA līdzekļiem, un līgumslēdzējai iestādei vajadzēja būt Serbijas Kapitālinvestīciju ministrijai.
- 6 Paziņojuma par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā 16. punkta x) apakšpunktā un Norādījumu pretendentiem 4.2. punkta x) apakšpunktā sadaļā “Minimālie atlases kritēriji” pretendentiem bija paredzēts, ka galvenajiem personāla locekļiem ir jābūt atbilstoši vismaz desmit gadu profesionālai pieredzei.

7 Norādījumu pretendentiem 37. punktā bija paredzēts:

*“Pārsūdzības procedūra*

(1) Ja pretendents uzskata, ka viņa tiesības ir aizskartas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā pieļautas kļūdas vai nelikumības dēļ, viņš var vērsties tieši [ERA] un informēt Komisiju. [ERA] sniedz atbildi 90 dienu laikā, sākot no sūdzības saņemšanas dienas.

(2) Ja Komisija ir informēta par šādu sūdzību, tā savu viedokli dara zināmu [ERA] un veic visu iespējamo, lai jautājumu starp sūdzību iesniegušo pretendentu un [ERA] atrisinātu mierīgā ceļā.

(3) Ja jautājumu neizdodas atrisināt iepriekš minētās procedūras ietvaros, tad pretendents var aizsākt Eiropas Komisijas iedibinātās procedūras.”

8 Pirms galējā termiņa piedāvājumu iesniegšanai beigām ERA bija saņēmusi trīs piedāvājumus, proti, no konsorcija, kurā ietilpst prasītāja, *Sogelma — Società generale lavori manutenzione appalti Srl*, un Horvātijas sabiedrība *DOK ING RAZMINIRANJE d.o.o.* (turpmāk tekstā — “*DOK ING*”), un vēl diviem citiem konsorcijiem.

9 2006. gada 10. martā ERA publiskā sēdē veica konkursa piedāvājumu atvēršanu. Prasītājas piedāvājumā cena salīdzinājumā ar tās konkurentiem bija zemāka.

- 10 2006. gada 14. un 22. martā ERA pretendentiem nosūtīja lūgumus sniegt paskaidrojumus. Otrais lūgums attiecās uz galveno personāla locekļu *curriculum vitae*. Visi pretendenti sniedza atbildes uz lūgumiem sniegt paskaidrojumus ERA noteiktajos termiņos.
- 11 Ar 2006. gada 9. oktobra vēstuli ERA prasītājam darīja zināmu, ka attiecīgais uzaicinājums iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā ir atcelts, jo neviens no piedāvājumiem neatbilst piemērojamajiem tehniskajiem nosacījumiem. Attiecībā uz prasītāja piedāvājumu ERA norādīja, ka galveno personāla locekļu starpā “Superintendent Survey Team” neatbilst paziņojuma par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā 16. punkta x) apakšpunktā un Norādījumu pretendentiem 4.2. punkta x) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 12 Ar 2006. gada 19. oktobra vēstuli (kļūdas pēc datēta ar 2006. gada 19. septembri) prasītāja pieprasīja izsniegt lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā (turpmāk tekstā — “lēmums atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā”) un tam atbilstošā protokola kopiju. Tāpat šajā vēstulē prasītāja atsaucās uz iespēju aizsākt sarunu procedūru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru] (OV L 134, 114. lpp.), 30. pantu.
- 13 Ar 2006. gada 13. novembra vēstuli prasītāja šo lūgumu atkārtoja un lūdza ERA pieņemt pamatotu lēmumu uzsākt vai neuzsākt sarunu procedūru.
- 14 Ar 2006. gada 1. decembra vēstuli prasītāja, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) 6. pantu, pieprasīja ERA nosūtīt prasītājam visu novērtēšanas komitejas, kura izvērtēja, atsaucoties uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, iesniegtos piedāvājumus, protokolu, publiskās sēdes, kurā tika atvērti konkursa

piedāvājumi, kā arī lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un ar to saistīta protokolu kopijas.

- 15 Ar 2006. gada 14. decembra vēstuli ERA prasītājam norādīja, ka tā ir izmantojusi tiesības atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un šādu procedūru aizsākt no jauna, jo “ievērojami mainījušies” tehniskie nosacījumi. Tā arī norādīja, ka, izņemot to, ka neviens no piedāvājumiem neatbilst tehniskajiem nosacījumiem, novērtēšanas komiteja nav noformulējusi nekādus apsvērumus. Šīs vēstules pielikumā ERA iekļāva sēdes, kurā tika atvērti konkursa piedāvājumi, protokolu.

### **Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi**

- 16 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemts 2006. gada 22. decembrī, prasītāja cēla šo prasību, norādot, kā tā rīkojas savā vārdā un arī kā sabiedrības *DOK ING* pilnvarotā persona.
- 17 Ar otrās palātas priekšsēdētāja 2007. gada 4. jūnija rīkojumu Komisijai tika atļauts iestāties lietā ERA prasījumu atbalstam.
- 18 Komisija iesniedza iestāšanās rakstu. Prasītāja norādītajā termiņā iesniedza apsvērumus par šo procesuālo dokumentu.

- 19 Daļējas Pirmās instances tiesas iztiesāšanas sastāva nomaiņas dēļ lieta tika nodota jaunam tiesnesim referentam. Lieta turpmāk tika nodota astotajai palātai, kurai šī lieta galu galā tika piešķirta.
- 20 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (astotā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus rakstveidā sniegt atbildi uz jautājumiem. Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.
- 21 Tiesas sēdē 2008. gada 18. jūnijā tika uzklauti lietas dalībnieku paskaidrojumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem.
- 22 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt šādus ERA lēmumus:
    - atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā;
    - par jauna uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā publicēšanu;
    - piespriest ERA atlīdzināt nodarītos zaudējumus prasības pieteikumā norādītajā apmērā;



— piespriest ERA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 ERA prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par nepieņemamu vai, pakārtoti, to noraidīt kā nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību atcelt tiesību aktu atzīt par nepieņemamu vai, pakārtoti, noraidīt kā nepamatotu;

— prasību par zaudējumu atlīdzību noraidīt kā nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Prasītāja Pirmās instances tiesai lūdz, piemērojot Reglamenta 65. panta b) punktu, uzlikt ERA pienākumu iesniegt visus dokumentus saistībā ar attiecīgo konkursa procedūru. ERA un Komisija pret šo lūgumu iebilst.

- 26 Savā prasības pieteikumā prasītāja Pirmās instances tiesai arī lūdza atcelt “iepriekšējos, saistītos un pielikumā esošos dokumentus, ieskaitot lēmumu par prasītājas izslēgšanu”. Tiesas sēdē prasītāja norādīja, ka šī prasījumu daļa Pirmās instances tiesai vairs nav jāņem vērā, kas arī tika ņemts vērā.

## Par pieņemamību

- 27 ERA min vairākas iebildes par nepieņemamību. Pirmkārt, ir jāizvērtē pirmā iebilde, kas saistīta ar Pirmās instances tiesas kompetences neesamību izskatīt prasību atcelt tiesību aktu, kas, pamatojoties uz EKL 230. panta ceturto daļu, celta par ERA pieņemtu tiesību aktu, un, otrkārt, iebilde, saskaņā ar kuru prasītāja pirms šīs prasības celšanas nav iesniegusi administratīvu sūdzību. Treškārt, attiecībā uz lūgumu atcelt lēmumu par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu ir jāizvērtē, vai ir ievērots EKL 230. panta piektajā daļā paredzētais prasības celšanas termiņš. Ceturkārt, ir jāvērtē prasības pieņemamība daļā par ERA lēmuma organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu. Visbeidzot ir jāvērtē prasības pieņemamība daļā, kurā prasītāja uzsver *DOK ING* tiesības.

*A — Par Pirmās instances tiesas kompetenci lemt par prasību, kas, pamatojoties uz EKL 230. panta ceturto daļu, celta par ERA pieņemtu tiesību aktu*

### 1. Lietas dalībnieku argumenti

- 28 ERA uzsver, ka lēmums atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā nav viens no tiesību aktiem, attiecībā uz kuru Pirmās instances tiesa īsteno likumības pārbaudi EKL 230. panta izpratnē. Šajā sakarā tā norāda, ka saskaņā ar šo

pantu pārbaude Kopienų tiesā attiecas tikai uz tiesību aktiem, kas pieņemti Eiropas Parlamentam un Padomei kopā, Padomes, Komisijas un Eiropas Centrālās bankas tiesību aktiem, kas nav ieteikumi vai atzinumi, kā arī uz Eiropas Parlamenta tiesību aktiem, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas *vis-à-vis* trešām personām.

29 13.a pants Regulā Nr. 2667/2000, ko groza Padomes 2003. gada 18. jūnija Regula (EK) Nr. 1646/2003 (OV L 245, 16. lpp.), šajā sakarā tādējādi nav nozīmīgs, jo tas attiecas tikai uz prasībām par ERA lēmumiem, kas pieņemti, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 8. pantu.

30 Tāpat Regulas Nr. 2667/2000 13. panta 2. punktā ir paredzēta Kopienų tiesas jurisdikcija tikai par strīdiem par zaudējumu atlīdzību ERA ārpuslīgumiskās atbildības jomā.

31 Pretendentiem aizsardzība neesot liegta. To tiesības esot aizsargātas saskaņā ar Norādījumu pretendentiem 37. punktā paredzēto procedūru (iepriekš minēti 7. punktā). ERA uzskata, ka saskaņā ar šo punktu pretendents gadījumā, ja šajā pašā punktā minētā procedūra nav izdevusies, var atsaukties uz Komisijas, par kuras pieņemtajiem tiesību aktiem var celt prasību saskaņā ar EKL 230. pantu, iedibinātajām procedūrām. Tā arī norāda uz iespēju celt prasību valsts tiesā.

32 Prasītāja un Komisija apstrīd šo iebildi par nepieņemamību.

## 2. Pirmās instances tiesas vērtējums

- 33 Vispirms ir jāatzīst, ka tādas kā ERA, pamatojoties uz atvasinātām tiesībām, nodibinātas aģentūras nav atrodamas starp EKL 230. panta pirmajā daļā uzskaitītajām Kopienu iestādēm.
- 34 Tāpat grozītajā Regulā Nr. 2667/2000 — kuras 13. un 13.a pantā ir tikai noteikts, ka Tiesas jurisdikcijā ir izskatīt prasības par zaudējumu atlīdzību ERA ārpuslīgumiskās atbildības jomā un par ERA lēmumiem par piekļuvi dokumentiem, kas pieņemti atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 8. pantam, — nav paredzēts, ka Tiesas jurisdikcijā ir izskatīt prasības atcelt tiesību aktu, kas celtas par citiem ERA pieņemtajiem lēmumiem.
- 35 Tomēr šie apsvērumi neliedz Pirmās instances tiesai veikt Regulas Nr. 2667/2000 13. un 13.a pantā minēto ERA tiesību aktu pārbaudi saskaņā ar EKL 230. pantu.
- 36 Faktiski ir vērts norādīt, ka Tiesa 1986. gada 23. aprīļa spriedumā lietā 294/83 *Les Verts*/Parlaments, saukta “*Les Verts*” (*Recueil*, 1339. lpp.), konstatēja, ka Eiropas Kopiena ir tiesību kopiena un ka ar Līgumu ir iedibināta pilnīga tiesību aizsardzības līdzekļu sistēma un procedūras, lai Tiesai piešķirtu pilnvaras pārbaudīt iestāžu aktu likumību. Līguma sistēmai atbilst celt tiešu prasību pret visiem iestāžu noteikumiem, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Les Verts*, 24. punkts un tajā minētā judikatūra). Tiesa secināja, ka prasību atcelt tiesību aktu var vērst pret Eiropas Parlamenta tiesību aktiem, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas *vis-à-vis* trešām personām, lai gan EK līguma 173. pantā (jaunajā redakcijā, pēc grozījumiem — EKL 230. pants) versijā, kas piemērojama šīs lietas faktiem, bija runa tikai par Padomes un Komisijas tiesību aktiem. Tiesa norādīja, ka šī panta interpretācija, saskaņā ar kuru no apstrīdamajiem tiesību aktiem tiek izslēgti Eiropas Parlamenta

tiesību akti, ir pretrunā gan Līguma garam, kas minēts EK līguma 164. pantā (jaunajā redakcijā — EKL 220. pants), gan tā sistēmai (iepriekš minētais spriedums lietā *Les Verts*, 25. punkts).

37 No šī sprieduma var izsecināt vispārējo principu, ka likumība Tiesā ir jāpārbauda visiem tiem tiesību aktiem, kurus Kopienų iestāde ir pieņēmusi, lai tie radītu tiesiskas sekas *vis-à-vis* trešām personām. Protams, iepriekš 24. punktā minētajā spriedumā lietā *Les Verts* ir minētas tikai Kopienų iestādes, un ERA nav starp EKL 7. pantā minētajām. Tomēr ar pilnvarām pieņemt tiesību aktus, kas rada tiesiskas sekas *vis-à-vis* trešām personām, apveltīto Kopienų iestāžu situācija ir tāda pati kā iepriekš minētajā sprieduma lietā *Les Verts* minētā: uz tiesībām balstītā kopienā nav pieņemami, ka netiek pārbaudīta šādu tiesību aktu likumība.

38 Šajā sakarā ir jānorāda, ka uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšana ir tiesību akts, kas principā var būt prasības saskaņā ar EKL 230. pantu priekšmets (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 19. oktobra rīkojumu lietā T-69/05 *Evropaiiki Dynamiki/EFSA*, Krājumā nav publicēts, 53. punkts). Faktiski runa ir par tiesību aktu, kas ir prasītājam nelabvēlīgs un ar kuru būtiski tiek mainīta tās juridiskā situācija, jo tas nozīmē, ka tā vairs nevar slēgt līgumu, saistībā ar kuru tā bija iesniegusi piedāvājumu.

39 Ir arī jāatgādina, ka saskaņā ar grozītās Regulas Nr. 2667/2000 1. un 2. pantu Komisija var Regulas Nr. 2666/2000 1. pantā paredzētās Kopienų palīdzības Serbijai un Melnkalnei īstenošanu deleģēt ERA un tostarp uzticēt tai sagatavot un izvērtēt uzaicinājumus iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, kā arī piešķirt līguma slēgšanas tiesības. Kā norādījusi Komisija, ERA pieņem lēmumus, kurus būtu pieņēmusi Komisija pati, ja vien tā šai aģentūrai nebūtu deleģējusi šīs pilnvaras.

40 Lēmumi, kurus Komisija būtu pieņēmusi, nezaudē apstrīdamu tiesību aktu statusu tikai tādēļ vien, ka Komisija savas pilnvaras ir deleģējusi ERA, jo citādi tiktu radīts juridiskais vakuums.

41 Tādējādi ir jānorāda ERA arguments, saskaņā ar kuru pretendentu tiesības tiek aizsargātas saskaņā ar Norādījumu pretendentiem 37. punktā paredzēto procedūru, jo tie varot atsaukties uz Komisijas, kuras pieņemtie tiesību akti ir pārsūdzami saskaņā ar EKL 230. pantu, iedibināto procedūru. Faktiski ir jākonstatē, ka Norādījumu pretendentiem 37. punktā nav paredzēts, ka Komisija procedūras laikā var pieņemt tiesā pārsūdzamu lēmumu. Tāpat ir jānorāda, ka, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, Komisija paziņoja, ka tā nav iedibinājusi īpašu procedūru, kuras ietvaros tiktu izskatītas sūdzības, saistībā ar kurām nav bijusi iespēja vienoties mierīgā ceļā Norādījumu pretendentiem 37. punkta izpratnē.

42 Visbeidzot ir jānorāda ERA arguments, saskaņā ar kuru prasību par šiem tiesību aktiem varētu celt valsts tiesā. Lai gan ir taisnība, ka šajā gadījumā saskaņā ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un Norādījumu pretendentiem 2. punktu līgumslēdzēja iestāde ir Serbijas Kapitālinvestīciju ministrija, tomēr ir skaidrs, ka ERA un nevis valsts iestāde ir tā, kas ir pieņēmusi lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā. Jānorāda, ka nevienas valsts tiesas piekritībā nav izvērtēt šī lēmuma likumību.

43 No tā izriet, ka līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā pieņemtie ERA lēmumi, kas rada tiesiskas sekas *vis-à-vis* trešām personām, ir Kopienu tiesā apstrīdami tiesību akti.

44 Šo secinājumu nevar atspēkot ar ERA minēto judikatūru savas aizstāvības atbalstam.

45 Attiecībā uz 2005. gada 15. marta spriedumu lietā C-160/03 Spānija/*Eurojust* (Krājums, I-2077. lpp.) var piekrist, ka Tiesa tajā ir konstatējusi, ka apstrīdētie tiesību akti nav iekļauti to tiesību aktu sarakstā, kuru likumību tā var pārbaudīt saskaņā ar EKL 230. pantu (šī sprieduma 37. punkts). Tomēr šī sprieduma nākamajā punktā Tiesa arī atzina, ka LES 41. pants neparedz, ka EKL 230. pants ir piemērojams Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļas noteikumiem par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, jo Tiesas kompetence šajā jomā precizēta LES 35. pantā, uz ko atsaucas LES 46. panta b) punkts. Tiesa šī sprieduma 41. un 42. punktā arī konstatēja, ka šajā lietā apstrīdētie tiesību akti ir pakļauti pārbaudei tiesā.

46 1998. gada 8. jūnija rīkojumā lietā T-148/97 *Keeling/ITSB* (*Recueil*, II-2217. lpp.) Pirmās instances tiesa tā 32. punktā arī neaprobežojās tikai ar konstatējumu, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) nav atrodams nedz starp EK līguma 4. pantā (jaunajā redakcijā — EKL 7. pants) uzskaitītajām Kopieniu iestādēm, nedz arī minēts EK līguma 173. panta pirmajā daļā, bet 33. punktā atzina arī, ka potenciāli pastāv arī citi tiesību aizsardzības līdzekļi pret ITSB priekšsēdētāja strīdīgo lēmumu, it īpaši minot EK līguma 179. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 236. pants). Šis rīkojums tādējādi nav šķērslis, lai saskaņā ar EKL 230. pantu celtu prasību par lēmumu, ko pieņēmusi šajā pantā neminēta Kopieniu iestāde.

47 Attiecībā uz Pirmās instances tiesas 2007. gada 1. marta rīkojumu apvienotajās lietās T-311/06 R I, T-311/06 R II, T-312/06 R un T-313/06 R *FMC Chemical u.c./EFSA* (Krājumā nav publicēts) ir jānorāda, ka tas ir par prasību, kas celta par Eiropas Pārtikas nekaitīguma aģentūras pieņemto atzinumu, kas nerada saistošas tiesiskas sekas. No šī rīkojuma neizriet, ka prasība par EKL 230. pantā neminētas Kopieniu iestādes lēmumu nav pieņemama.

48 Tādējādi ERA minētā judikatūra nekādi neapšaubu secinājumu, saskaņā ar kuru tiesību akts, ko pieņēmusi Kopieniu iestāde un kas rada tiesiskas sekas *vis-à-vis* trešām personām, ir pakļauts pārbaudei Kopieniu tiesā.

49 Turpinājumā ir jānorāda, ka principā prasība ir jāceļ pret apstrīdētā tiesību akta autoru, t.i., Kopienu iestādi vai struktūru, kura šo aktu ir pieņēmusi.

50 Šajā sakarā ir jāmin, ka ERA ir Kopienu struktūra ar juridiskas personas statusu un tā ir izveidota ar regulu, kuras mērķis ir nodrošināt Kopienas palīdzību Serbijai un Melnkalnei (skat. Regulas Nr. 2667/2000 1. un 3. pantu). Šajā sakarā ar Regulas Nr. 2667/2000 1. un 2. pantu Komisijai skaidri tiek ļauts šīs palīdzības īstenošanu veikt ar ERA palīdzību, tostarp sagatavojot un izvērtējot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu. Tādēļ ERA ir kompetenta, atbilstoši Komisijas piešķirtajām pilnvarām, pati īstenot Kopienas palīdzības programmas.

51 Šajā gadījumā ERA ir tā, kas pieņēma lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, atbilstoši pilnvarām, ko tai piešķirusi Komisija saskaņā ar Regulu Nr. 2667/2000. Komisija nav piedalījies lēmuma pieņemšanas procedūrā. Tādēļ ir jākonstatē, ka ERA ir apstrīdētā tiesību akta autore. Līdz ar to prasītāja pret to var vērsties Pirmās instances tiesā.

52 Jānorāda arī, ka no Regulas Nr. 2667/2000 13. panta 2. punkta un 13.a panta 3. punkta izriet, ka ERA tiesā ir jāuzņemas aizstāvība prāvās par tās ārpuslīgumisko atbildību un par lēmumiem, kurus tā pieņēmusi, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 8. pantu.



53 Šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka ERA nav jāuzņemas aizstāvība tiesā arī saistībā ar citiem tās pieņemtajiem lēmumiem.

54 Var piekrist, ka noteiktos gadījumos Kopienu tiesa ir nospriedusi, ka tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar deleģētajām pilnvarām, ir piedēvējami deleģējošai iestādei, kurai ir arī jāuzņemas aizstāvība tiesā saistībā ar attiecīgo tiesību aktu. Tomēr minētajās lietās apstākļi nav salīdzināmi ar šo lietu.

55 Attiecībā uz Pirmās instances tiesas 2007. gada 5. decembra rīkojumu lietā T-133/03 *Schering-Plough/Komisija un EMEA* (Krājumā nav publicēts) par prasību atcelt tiesību aktu, kas celta par Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūras (*EMEA*) pieņemto tiesību aktu, ir jāatzīst, ka Pirmās instances tiesa rīkojumā norādīja, ka Padomes 1993. gada 22. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2309/93, ar ko nosaka kārtību, kā Kopienā apstiprina un pārrauga cilvēkiem paredzētas zāles un veterinārās zāles, kā arī izveido Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūru (OV L 214, 1. lpp.), ir paredzēta tikai konsultatīva *EMEA* kompetence. No tā Pirmās instances tiesa izdarīja secinājumu, ka *EMEA* atteikums pieteikumam grozīt atļauju laišanai tirgū ir jāuztver kā Komisijas pašas pieņemts lēmums un ka tādējādi prasība ir jāvērs pret šo pēdējo minēto (iepriekš minētais rīkojums lietā *Schering-Plough/Komisija un EMEA*, 22. un 23. punkts). Šajā gadījumā ir jāatzīst, ka ERA pilnvaras nav konsultatīvas, jo tai, pamatojoties uz Komisijas deleģējumu, ir jāsaģatavo un jānovērtē uzaicinājumi iesniegt piedāvājumus publiskā iepirkuma procedūrā, kā arī jāpiesūst līgumu slēgšanas tiesības.

56 Attiecībā uz Pirmās instances tiesas 1998. gada 19. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-369/94 un T-85/95 *DIR International Film u.c./Komisija* (*Recueil*, II-357. lpp.) par prasību atcelt tiesību aktu, kas vērsta pret *European Film Distribution Office* (*EFDO*) ir jānorāda, ka Pirmās instances tiesa ir uzsvērusi, ka saskaņā ar Lēmuma 90/685/EEK par rīcības programmas Eiropas audiovizuālās industrijas veicināšanai ieviešanu (*MEDIA*) (1991–1995) (OV L 380, 37. lpp.) 7. panta 1. punktu Komisija bija atbildīga par *MEDIA* programmas ieviešanu. Pirmās instances tiesa konstatēja, ka saskaņā ar attiecīgo nolikumu starp Komisiju un *EFDO* par *MEDIA* programmas finansiālo īstenošanu pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas šajā sakarā ir jāsaņem Komisijas pārstāvju piekrišana un ka šie *EFDO* pieņemtie lēmumi par

pieteikumiem uz finansējumu, kas iesniegti *MEDIA* programmas ietvaros, tādējādi ir piedāvājami Komisijai, kura šī iemesla dēļ ir atbildīga par to saturu un kurai tie var būt jāaizstāv tiesā (šī sprieduma 52. un 53. punkts). Šajā gadījumā ir jāatzīst, ka, lai ERA pieņemtu lēmumu par līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, nav vajadzīga iepriekšēja Komisijas piekrišana.

57 No visa iepriekš teiktā izriet, ka Pirmās instances tiesa ir kompetenta izskatīt šo prasību un ka prasītāja ir rīkojusies pareizi, to vērsdama pret ERA.

B — *Par iepriekšējās administratīvas sūdzības nepieciešamību*

### 1. *Lietas dalībnieku argumenti*

58 ERA uzsver, ka Norādījumu pretendentiem (iepriekš minēti 7. punktā) 37. punktā ir paredzēts tās tiesību aktu likumības iepriekšējās pārbaudes mehānisms. Pirmās instances tiesā celtā prasība esot nepieņemama, jo prasītāja neesot ievērojusi šajā punktā minēto procedūru.

59 Prasītāja un Komisija iebilst pret šo iebildi par nepieņemamību.

## 2. Pirmās instances tiesas vērtējums

60 Pirmkārt, jākonstatē, ka Norādījumu pretendentiem 37.1. punktā nav precizēts, ka administratīvai sūdzībai ir obligāts raksturs. Otrkārt, ir jānorāda, ka fakts, ka Norādījumu pretendentiem 37. punktā nav paredzēts termiņš administratīvas sūdzības iesniegšanai, iestājas pret tādu šī punkta interpretāciju, saskaņā ar kuru tā mērķis ir ieviest prasību par iepriekšēju obligātu administratīvu sūdzību.

61 Turklāt Norādījumu pretendentiem 37.2. punktā ir tikai paredzēts, ka Komisija mēģina strīdu starp pretendentu, kas sūdzas, un ERA atrisināt mierīgā ceļā un nevis, ka tā šajā sakarā pieņem lēmumu, par kuru, iespējams, varētu celt prasību tiesā.

62 Tāpat ir jānorāda, ka arī 37.3. punktā nav paredzēts, ka tajā minētās procedūras pabeigšana ir priekšnosacījums prasības celšanai Kopienų tiesā. Faktiski šajā punktā ir paredzēts, ka, “ja jautājumu neizdodas atrisināt iepriekš minētās procedūras ietvaros, tad pretendents var aizsākt Eiropas Komisijas iedibinātās procedūras”. Šajā sakarā jāatgādina, ka Komisija nav iedibinājusi īpašu procedūru, lai atrisinātu gadījumus, kuros sūdzības nav bijis iespējams atrisināt mierīgā ceļā Norādījumu pretendentiem 37. punkta izpratnē (skat. iepriekš 41. punktu). Tādējādi nepastāv “Komisijas iedibināta procedūra”, kuras pabeigšanu varētu uzskatīt par prasības celšanu Kopienų tiesā priekšnosacījumu.

- 63 ERA uzsver, ka vārda “var” izmantošanu (oriģinālajā angļu valodas versijā — “may”) Norādījumu pretendentiem 37.1. punktā nevar interpretēt tādējādi, ka šī procedūra ir fakultatīva. Šajā sakarā ir jākonstatē, ka ir tiesa, ka šis vārds tiek arī izmantots regulās, kurās ir paredzēta iepriekšēja obligāta administratīva procedūra pirms prasības celšanas Kopienų tiesā. Tas, piemēram, ir redzams Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienų augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.) 68. pantā, uz kuru atsaucas ERA un kurā ir norādīts, ka “[...] jebkura fiziska vai juridiska persona var pārsūdzēt lēmumu”, ko pieņēmis Kopienų Augu šķirņu aizsardzības birojs. Tomēr ir jānorāda, ka šajā regulā tās 69. pantā skaidri ir paredzēts termiņš sūdzības iesniegšanai Kopienų Augu šķirņu aizsardzības birojā. Turklāt tās 73. panta 1. punktā ir skaidri paredzēts, ka par minētā biroja apelāciju padomes lēmumiem var celt prasību Kopienų tiesā un ir noteikts termiņš šīs prasības celšanai. Tāpat, lai arī Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā ir noteikts, ka jebkura persona, uz kuru attiecas šie noteikumi, “var” iecelējīnstītūcijai iesniegt sūdzību par tai nelabvēlīgu lēmumu, tajā ir arī noteikts termiņš šādas darbības veikšanai. Tāpat šo pašu noteikumu 91. panta 2. punktā skaidri ir paredzēts, ka prasība Kopienų tiesā ir pieņemama tikai tad, ja iepriekš ir tikusi iesniegta sūdzība iecelējīnstītūcijā.
- 64 Savukārt ar Norādījumu pretendentiem 37. punktu prasības pieņemamību nevar pakārtot obligātas iepriekšējas administratīvas sūdzības iesniegšanai, jo tā formulējums nav pietiekami skaidrs.
- 65 Pakārtoti ir jāmin, ka ERA, nepastāvot nekādam juridiskam pamatam, nevar ieviest prasības pieņemamības nosacījumu, kas pārsniedz EKL 230. pantā paredzētos nosacījumus.
- 66 Šajā sakarā ir jānorāda ERA arguments, saskaņā ar kuru “Līgumisko procedūru praktisko vadlīniju ārējo lietu kontekstā” 2.4.16. punkts esot šāds juridiskais pamats. Pietiek vien konstatēt, ka šādas praktiskas vadlīnijas ir palīgmateriāls darbā, kurā

izskaidrotas piemērojamās procedūras noteiktās jomās un tās kā tādas nevar būt juridisks pamats, lai paredzētu prasību par obligātu iepriekšējas administratīvas sūdzības iesniegšanu.

<sup>67</sup> Tāpat ir jānorāda arī ERA arguments, saskaņā ar kuru šāds juridisks pamats esot Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Finanšu regula”), 56. panta 1. punkta b) apakšpunkts, saskaņā ar kuru lēmumos, ar kuriem uztic izpildes uzdevumus šīs pašas regulas 54. panta 2. punktā minētajām aģentūrām, noteikti ir jābūt efektīvai kontroles sistēmai vadības operācijām. Šajā sakarā jānorāda, ka šī tiesību norma attiecas uz budžeta jomu un noteikti neregulē tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pretendentu rīcībā. Tādēļ tā nevar būt juridiskais pamats, kas ļautu ieviest pretendentiem piemērojamo pieņemamības nosacījumu, proti, obligātu iepriekšēju administratīvu sūdzību.

<sup>68</sup> No iepriekš teiktā izriet, ka ir jānorāda iebilde par nepieņemamību, kas saistīta ar to, ka prasītāja iepriekš nav iesniegusi administratīvu sūdzību.

## C — *Par prasības termiņa ievērošanu*

### 1. *Lietas dalībnieku argumenti*

<sup>69</sup> ERA uzskata, ka prasība nav pieņemama tiktāl, ciktāl tās mērķis ir atcelt lēmumu par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu, jo neesot ievērots EKL 230. panta piektajā daļā paredzētais prasības celšanas termiņš.

- 70 Šajā sakarā tā uzsver, ka 2006. gada 9. oktobrī tā tās pašas dienas elektroniskā pasta pielikumā nosūtīja vēstuli, informējot prasītāju par attiecīgā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu. Ņemot vērā, ka tā no prasītājas elektroniski nav saņēmusi paziņojumu "nav saņemts", tā loģiski varot pieņemt, ka 2006. gada 9. oktobrī nosūtītais elektroniskais pasts tai ir nogādāts tajā pašā dienā. Tādēļ termiņš prasības celšanai pret šo lēmumu esot beidzies 2006. gada 19. decembrī.
- 71 Savā atbildē uz repliku ERA norāda, ka pēc pārbaudes tā esot konstatējusi, ka attiecīgā elektroniskā pasta oriģinālversija nekad neesot bijusi nosūtīta prasītājai. Pretēji atbildes rakstā paustajam, vēstule nav tikusi nosūtīta pa elektronisko pastu un pa pastu, bet gan tikai pa elektronisko pastu. Tādējādi prasītāja par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu esot uzzinājusi tikai ar 2006. gada 9. oktobra elektroniskajam pastam pievienotā dokumenta starpniecību.
- 72 Prasītāja uzsver, ka tā nekad neesot saņēmusi 2006. gada 9. oktobra elektronisko vēstuli. 2006. gada 9. oktobra vēstule tai esot tikusi nosūtīta 2006. gada 12. oktobrī ar pasta starpniecību.

## 2. Pirmās instances tiesas vērtējums

- 73 Pirmkārt, jānorāda, ka lēmums atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā nav lēmums, par kuru formāli bija jāpaziņo prasītājai saskaņā ar EKL 254. panta 3. punktu. Faktiski prasītāja nav lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā adresāte (šajā sakarā skat. 2008. gada 14. maija rīkojumu lietā T-383/06 *Icuna.Com/Parlaments*, Krājums, II-727. lpp.,

43. punkts). Lēmums par atcelšanu kopumā attiecas uz procedūru, kas saistīta ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu, un fakts, ka tas tika paziņots prasītājam, nenozīmē, ka tā ir šī lēmuma adresāte.

74 EKL 230. panta piektajā daļā paredzētais prasības celšanas termiņš tādējādi sākās brīdī, kad prasītāja uzzināja par lēmumu.

75 Saskaņā ar Tiesas judikatūru, ja lēmuma paziņošanas datums nav konkrēti nosakāms, tad šaubas tiek tulkotas par labu prasītājam un viņa celtā prasība tiek uzskatīta par celtu termiņā, ja vien faktu kontekstā nevar izslēgt, ka vēstule, ar kuru tiek paziņots par lēmumu, ir tikusi nosūtīta pārāk vēlu, lai spētu ievērot prasības celšanas termiņu (Tiesas 1959. gada 17. jūlija spriedums apvienotajās lietās 32/58 un 33/58 *Snupat/Augstā iestāde, Recueil*, 275. un 279. lpp.).

76 Tāpat šaubas tiek tulkotas par labu prasītājam, ja runa nav par paziņošanas datuma noteikšanu, bet par datumu, kurā tas uzzināja par tiesību aktu. Lietas dalībniekam, kas atsaucas uz novēlotu prasības iesniegšanu, ir jāiesniedz pierādījumi par datumu, kurā notika notikums, no kura uzsākas termiņš (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 30. jūnija spriedumu lietā T-347/03 *Branco/Komisija, Krājums, II-2555*. lpp., 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

77 Jākonstatē, ka elektroniskās vēstules nosūtīšana nenodrošina pienācīgu tās piegādi adresātam. Faktiski elektroniskais pasts nevar tikt saņemts tehnisku iemeslu dēļ. Pat ja — kā šajā gadījumā — ERA nav saņēmusi paziņojumu “nav saņemts”, tas nenozīmē noteikti, ka elektroniskā vēstule tik tiešām ir tikusi nogādāta adresātam. Turklāt, pat ja elektroniskā vēstule pienācīgi sasniedz adresātu, pastāv iespēja, ka tās saņemšana nav notikusi tās nosūtīšanas datumā.

- 78 Šajā sakarā jānorāda, ka ERA bija iespēja izvēlēties tādu komunikācijas līdzekli, kas ļautu precīzi noteikt datumu, kurā vēstule tika nodota pretendentam. Protams, ERA savā 2006. gada 9. oktobra elektroniskajā vēstulē lūdza prasītājam ar apstiprinošu elektronisko vēstuli apstiprināt paziņojuma saņemšanu. Tomēr tā šādu apstiprinājumu nesaņēma. Jāatzīst, ka, ja elektroniskās vēstules nosūtītājs, kurš nesaņem nekādu apstiprinājumu par saņemšanu, nekādi nerīkojas, tad viņa spēkos parasti nav pierādīt, ka šī elektroniskā vēstule ir tikusi saņemta, un attiecīgajā gadījumā arī tās saņemšanas datumu.
- 79 Attiecībā uz atbildē uz repliku minēto ERA argumentu, saskaņā ar kuru attiecīgā elektroniskā vēstule prasītājam nav tikusi nosūtīta elektroniski un arī pa pastu, bet gan tikai elektroniski, pretēji tam, kas bija minēts atbildes rakstā, ir jāatzīst, ka šajā sakarā nav iesniegti nekādi pierādījumi. Atbildes uz repliku pielikumā pievienotais “paskaidrojums”, kurā minēta attiecīgās 2006. gada 9. oktobra vēstules nosūtīšana, nekādi neizslēdz, ka vēstule arī tika nosūtīta pa pastu. Jānorāda, ka ERA tiesas sēdē turklāt pieļāva, ka šis dokuments nav pierādījums tam, ka nav noticis sūtījums pa pastu.
- 80 Tādējādi ERA nav pierādījusi, ka prasītājam ir bijis zināms par lēmumu par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu pirms 2006. gada 12. oktobra — datuma, kurā tā atzīst, ka ir saņēmusi 2006. gada 9. oktobra vēstuli. EKL 230. panta piektajā daļā paredzētais divu mēnešu termiņš, kas saskaņā ar Reglamenta 102. panta 2. punktu, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, pagarināts par desmit dienām, tādējādi beidzās 2006. gada 22. decembrī — datumā, kurā prasības pieteikums tika iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā.
- 81 No visa iepriekš minētā izriet, ka šī prasība tiktāl, ciktāl tā attiecas uz lēmuma atcelt uzaicinājumu piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu, nav uzskatāma par novēlotu.



D — *Par prasības pieņemamību daļā, kas attiecas uz lēmumu publicēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā*

### 1. *Lietas dalībnieku argumenti*

<sup>82</sup> ERA un Komisija uzsver, ka lūgums atcelt ERA lēmumu publicēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā nav pieņemams. Attiecībā uz šiem prasījumiem prasības pieteikums neatbilst Tiesas Statūtu 21. pantā un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajām būtiskajām formas prasībām, jo prasības pieteikumā izvirzītie pamati attiecas tikai uz lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā.

<sup>83</sup> Tāpat lēmums publicēt uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā neatkarīgi no tā, vai tas tiek darīts no jauna, vai arī turpināts pēc cita uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanas, tieši un individuāli neskar tirgus dalībniekus, pat ja tie ir iesnieguši piedāvājumu iepriekšējā procedūrā, kas vēlāk tikusi atcelta.

<sup>84</sup> Prasītāja uzsver, ka lēmums publicēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā izriet — kā to minējusi ERA — no pirmā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā negatīvā rezultāta. Ja lēmums atcelt pirmo uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā tiktu atzīts par nelikumīgu, tad lēmums pēc tam organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā būtu tiešas ERA nelikumīgās rīcības sekas. Tā uzsver, ka, ja prasība tiktu apmierināta, tas būtu pamats pirmās procedūras atsākšanai un zustu otrās procedūras priekšmets.

## 2. Pirmās instances tiesas vērtējums

- 85 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru par tiesību aktiem vai lēmumiem, par kuriem var celt prasību tos atcelt EKL 230. panta izpratnē, ir uzskatāmi tikai tādi pasākumi, kam ir juridiski saistoša iedarbība, kas var ietekmēt prasītāja intereses, būtiskā veidā mainot tā tiesisko situāciju (skat. Tiesas 2004. gada 28. janvāra rīkojumu lietā C-164/02 *Niederlande/Komisija, Recueil*, I-1177. lpp., 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 86 Parasti lēmums organizēt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā nav nelabvēlīgs, jo ar to ieinteresētajām personām tiek pavērta iespēja piedalīties procedūrā un iesniegt piedāvājumu. Prasītāja nav izvirzījusi argumentus, kas šajā gadījumā kalpotu par pierādījumu, ka lēmumu organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā tik un tā varētu atzīt par nelabvēlīgu.
- 87 Līdz ar to prasītājas arguments, saskaņā ar kuru gadījumā, ja tās prasība tiktu apmierināta, tas būtu pamats pirmās procedūras atsākšanai un zustu otrās procedūras priekšmets, nav pierādījums tam, ka lēmums organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā tai ir nelabvēlīgs. Tāpat tās arguments, saskaņā ar kuru, ja lēmums atcelt pirmo uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā tiktu atzīts par nelikumīgu, tad lēmums pēc tam organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā būtu tiešas ERA nelikumīgas rīcības sekas, nepierāda to, ka šis pēdējais minētais lēmums ir tai nelabvēlīgs. Faktiski tikai tas vien, ka starp prasītājam nelabvēlīgu lēmumu, proti, atcelt pirmo uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un otro lēmumu, proti, organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, pastāv saikne, nenozīmē, ka šis otrais lēmums tai arī ir nelabvēlīgs.

- 88 Tāpat ir jāatzīst, ka lēmums organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā saistībā ar tiem pašiem darbiem, kas bija paredzēti iepriekš atceltajā publiskā iepirkuma procedūrā, pats par sevi nenozīmē, ka, ja tiesa atceļ lēmumu atcelt pirmo publiskā iepirkuma procedūru, tad līgumslēdzēja iestāde nav tiesīga turpināt pirmo procedūru. Faktiski lēmums organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā vēl nenozīmē piešķirt līgumu slēgšanas tiesības attiecībā uz tiem pašiem darbiem citam pretendētājam.
- 89 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāatzīst, ka prasītāja nav minējusi argumentus, kas kalpotu kā pierādījums, ka lēmums organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā rada saistošas tiesiskās sekas, kas var ietekmēt tās intereses, būtiskā veidā mainot tās tiesisko situāciju.
- 90 No tā izriet, ka prasība ir jānoraida kā nepieņemama daļā, kurā prasītāja lūdz atcelt lēmumu organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, nepastāvot vajadzībai izvērtēt, vai prasības pieteikums atbilst Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām.

E — *Par prasības pieņemamību daļā, kurā prasītāja atsaucas uz DOK ING tiesībām*

### 1. Ievada apsvērumi

- 91 Jāatgādina, ka prasītāja savā prasības pieteikumā norāda, ka tā prasību ir cēlusi savā vārdā un kā sabiedrības *DOK ING* pilnvarotā persona. Tas, pirmkārt, attiecas uz

prasībām atcelt tiesību aktus. Otrkārt, prasītāja savā prasības pieteikumā ir norādījusi tai un *DOK ING* nodarīto zaudējumu summu un prasa Pirmās instances tiesai piespriest ERA atlīdzināt visu šo summu.

- 92 Pirmās instances tiesa Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lūdza prasītājai sniegt sīkāku informāciju par “pilnvaru”, ko tā saņēmusi no sabiedrības *DOK ING*, iesniegt šajā sakarā visus vajadzīgos dokumentus un izteikties par veida, kādā tā izvēlējusies aizstāvēt sabiedrības *DOK ING* tiesības, pieņemamību.

## 2. *Lietas dalībnieku argumenti*

- 93 Prasītāja, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu, uzsver, ka, ceļot šo prasību, tās nodoms ir bijis pienācīgi aizsargāt savas un *DOK ING* tiesības, kas bija atsaukušās uzaicinājumam iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā. Tā uzskata, ka trīs dokumenti, ko tā iesniegusi, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas lūgumu, pierāda, ka tā ir tiesīga to darīt.
- 94 ERA un Komisija uzskata, ka šī prasība nav pieņemama daļā, kurā prasītāja vēlas panākt sabiedrības *DOK ING* tiesību ievērošanu.

### 3. Pirmās instances tiesas vērtējums

- 95 Vispirms jāatzīst, ka *Sogelma* šajā gadījumā ir vienīgā prasītāja. It īpaši nedz *DOK ING*, nedz konsorcijs, kurā ietilpst prasītāja un *DOK ING*, nav šīs tiesvedības dalībnieki. Tāpat jānorāda, ka prasītāja neuzsver, ka *DOK ING* tai tālāk ir nodevusi savas tiesības.
- 96 Tādēļ ir jāizvērtē, vai trīs dokumenti, ko prasītāja iesniedza, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas lūgumu, tai šīs tiesvedības ietvaros ļauj atsaukties uz *DOK ING* tiesībām.
- 97 Attiecībā uz dokumentu ar nosaukumu “Joint venture Agreement” (kopuzņēmuma līgums), kas datēts ar 2005. gada 27. septembri, ir jāatzīst, ka tā 4. pantā ir paredzēts, ka prasītāja kā grupas vadītāja ir tiesīga uzņemties saistības *DOK ING* vārdā un ka tā kopuzņēmuma vārdā var parakstīt visus nepieciešamos dokumentus darbu, kas ir uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā objekts, veikšanai. Jāatzīmē, ka šajā līgumā prasītājai nav paredzēta iespēja celt prasību, lai panāktu *DOK ING* tiesību ievērošanu.
- 98 Attiecībā uz dokumentu ar nosaukumu “Power of attorney” (pilnvara), ko 2005. gada 6. decembrī parakstījis *DOK ING* pārstāvis, jānorāda, ka arī tajā prasītājai nav paredzēta iespēja celt prasību, lai panāktu *DOK ING* tiesību ievērošanu.

- 99 Tikai prasītājas trešais iesniegtais dokuments, kas ir *DOK ING* vēstule, kas datēta ar 2006. gada 1. decembri un adresēta prasītājai, attiecas uz prasības celšanu tiesā. Šīs vēstules redakcija ir šāda:

“Attiecībā uz iepriekš minēto uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un tā vēlāku atcelšanu, ko izdarīja līgumslēdzēja iestāde, ar šo mēs Jūs kā kopuzņēmuma grupas vadītāju pilnvarojam uzdot Jūsu advokātam celt prasību tiesā pret [ERA], lai atļidzinātu uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanas rezultātā nodarītos zaudējumus arī mums.”

(“With reference to the above tender and the subsequent cancellation by the Contracting Authority, we her[e]by authorize you as the Joint Venture Leader, to instruct your lawyer to take legal action against the European Agency for Reconstruction, for damages caused by the tender cancellation, also on our behalf.”)

- 100 Tādējādi šī dokumenta vienīgais mērķis ir pilnvarot prasītāju uzdot savam advokātam vērsties tiesā arī *DOK ING* vārdā. Tai pat laikā šajā dokumentā nav atrunāta attiecīgās tiesā ceļamās prasības forma un saturs un tādējādi tajā arī nav detalizētas informācijas šajā aspektā. It īpaši tajā nav paredzēts, ka prasītājai būtu tiesības vienai celt prasību un šajā sakarā nodrošināt *DOK ING* tiesību aizsardzību. Jāatzīst, ka fakts, ka sabiedrība pilnvaro advokātu celt prasību tiesā arī otras sabiedrības vārdā, parasti nozīmē, ka advokāts prasību cels abu prasītāju vārdā vai arī cels divas atsevišķas prasības.

- 101 Nav pieļaujams, ka viena sabiedrība aizstāv tiesā otras sabiedrības tiesības, ja tā viennozīmīgi nav pilnvarota šim mērķim. Faktiski attiecīgā persona ir ieinteresēta būt prasītāja statusā, lai būtu prāvas noteicēja un vajadzības gadījumā, piemēram, varētu iesniegt apelācijas sūdzību par spriedumu, kas ticis taisīts saistībā ar celto prasību.

Tāpat sabiedrība, kas vēlas saņemt noteiktu summu kā atlīdzību par tai nodarītajiem zaudējumiem, parasti arī vēlas, lai tiesa atbildētājam piespriež šo summu pārskaitīt šai un nevis citai sabiedrībai.

- 102 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas iesniegtie dokumenti nav pierādījums tam, ka *DOK ING* to ir pilnvarojusi kā vienīgo prasītāju nodrošināt šīs sabiedrības tiesību aizsardzību Kopienų tiesā.
- 103 No tā izriet, ka prasība ir nepieņemama daļā, kurā prasītāja vēlas nodrošināt *DOK ING* tiesību ievērošanu.

#### F — *Secinājumi par prasības pieņemamību*

- 104 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir pieņemama daļā, kurā prasītāja savā vārdā lūdz atcelt lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un kurā tā lūdz atlīdzināt tai radītos zaudējumus.
- 105 Savukārt prasība ir jāatzīst par nepieņemamu daļā, kurā prasītāja lūdz atcelt ERA lēmumu organizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un kurā tā vēlas panākt *DOK ING* tiesību ievērošanu.

## Par lietas būtību

A — *Par lūgumu atcelt lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā*

<sup>106</sup> Sava lūguma atcelt lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atbalstam prasītāja min vienu vienīgu pamatu, kas attiecas uz būtiskiem formas trūkumiem. Šis pamats ir iedalāms divās daļās, no kurām pirmā attiecas uz nepietiekamu pamatojumu, bet otrā — uz pamatojuma nelōģisko un pretrunīgo raksturu.

### 1. *Lietas dalībnieku argumenti*

a) Par vienīgā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatojuma nepietiekamo raksturu

<sup>107</sup> Prasītāja uzsver, ka attiecībā uz lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā ERA nav izpildījusi Direktīvas 2004/18 41. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, kas tai, pēc prasītājas domām, ir piemērojams. ERA saprātīgā laikā un izsmelšā veidā esot bijis jāinformē pretendētus par visiem iespējamiem apsvērumiem, kas pamato uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu, ņemot vērā sabiedrības intereses un steidzamības situāciju, kā dēļ līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai vajadzēja norītēt ātri un atbilstoši, tostarp, ņemot vērā faktu, ka runa bija par tik jūtīgai jomai piederošiem pakalpojumiem kā apskatāmā.



108 Ņemot vērā procesus, kas noveda pie apstrīdēto lēmumu pieņemšanas, pēc prasītājas domām, neesot nekādu šaubu, ka procedūras atcelšana ir nepārdomātas izvēles rezultāts, kas veikta, padziļināti neizvērtējot aizsargājamās sabiedrības intereses.

109 ERA rīcība vēl jo vairāk esot tik nopietna arī tāpēc, ka tai vajadzēja gandrīz septiņus mēnešus, lai pieņemtu un paziņotu lēmumu par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu.

110 ERA un Komisija apstrīd šos argumentus.

b) Par vienīgā pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatojuma nelōģisko un pretrunīgo raksturu

111 Prasītāja uzskata, ka ERA 2006. gada 9. oktobra vēstules salīdzināšana ar 2006. gada 14. decembra vēstuli ļautu secināt, ka īstais iemesls iepriekšējās procedūras atcelšanai, lai izsludinātu jaunu, ir nevis piedāvājumu nepilnības no tehniskā viedokļa, bet gan būtiski grozījumi tehniskajos nosacījumos. Prasītāja uzskata, ka, lai novērtētu ERA rīcību, būtu jāatsaucas uz vēlāk nosūtīto vēstuli, proti, vēstuli, kas datēta ar 2006. gada 14. decembri.

112 Tāpat 2006. gada 9. oktobra vēstulē sniegtais pamatojums, norādot, ka viena no prasītājas piedāvātajiem galvenajiem ekspertiem profesionālā pieredze esot mazāka nekā norādīts uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, esot pretrunā tam, kā rīkojās par piedāvājumu novērtējumu atbildīgās personas, kuras

zemūdens atmiņēšanas darbu ietvaros — kas ir līdzīgi tiem darbiem, kādi minēti paziņojumā par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, — ļāva izvēlēties prasītāju, tieši prasītājas ekspertu tehnisko spēju un tās pielietoto tehnoloģiju dēļ.

113 ERA un Komisija apstrīd šos argumentus.

## 2. *Pirmās instances tiesas vērtējums*

### a) Ievada apsvērumi

114 Pirmkārt, ir jānosaka, kādas tiesību normas un kādi principi regulē lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā pamatošanas pienākumu.

115 Šajā sakarā ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru apskatāmajai līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrai ir piemērojama Direktīva 2004/18. Faktiski šīs direktīvas, kas saskaņā ar tās 84. pantu ir adresēta dalībvalstīm, mērķis ir koordinēt administratīvos un normatīvos noteikumus būvdarbu, piegādes un pakalpojumu

publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās. Taču ERA piešķirtās līgumu slēgšanas tiesības neregulē dalībvalstu tiesību akti.

116 Faktiski ir jānorāda, ka Kopienų iestāžu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu regulē Komisijas 2002. gada 23. decembra Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “īstenošanas kārtība”). Saskaņā ar Finanšu regulas 162. panta 1. punktu minētās regulas pirmā (Kopīgi noteikumi) un trešā (Pārejas un nobeiguma noteikumi) daļa attiecas uz ārējiem darījumiem, ko finansē no Eiropas Kopienų vispārējā budžeta, ņemot vērā tās otrās daļas (Īpaši noteikumi) IV sadaļā (Ārējie darījumi) minētos izņēmumus. Regulas Nr. 2666/2000 7. pantā ir arī paredzēts, ka Komisija īsteno šajā regulā noteikto Kopienų palīdzību saskaņā ar Finanšu regulu.

117 Noteikumi, kas Komisijai ir jāievēro saistībā ar līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, ir jāievēro arī ERA. Faktiski saskaņā ar Finanšu regulas 185. panta 1. punktu Komisija pieņem pamata regulu struktūrām, ko izveidojušas Kopienų un kas ir juridiskas personas, kuras faktiski saņem dotācijas no budžeta. Saskaņā ar Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2343/2002 par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Regulā Nr. 1605/2002 (OV L 357, 72. lpp.), 74. pantu attiecīgos vispārējās Finanšu regulas noteikumus, kā arī īstenošanas noteikumus piemēro attiecībā uz minēto iestāžu veikto publisko iepirkumu.

118 Saskaņā ar Finanšu regulas 101. pantu lēmums atcelt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ir jāpamato un par to jāpaziņo pretendentiem.

- 119 Tāpat saskaņā ar judikatūru lēmuma pamatojumā ir jāpauž skaidrs un nepārprotams iestādes, kas ir tiesību akta autore, viedoklis, lai ieinteresētās personas būtu informētas par apstrīdētā lēmuma pamatojumu un Kopienu tiesa varētu veikt savu pārbaudi (skat. Tiesas 1997. gada 15. aprīļa spriedumu lietā *C-22/94 Irish Farmers Association u.c., Recueil*, I-1809. lpp., 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 120 Tomēr netiek prasīts, lai lēmumā tiktu norādīti visi dažādie faktoloģiskie un juridiskie elementi, kuriem ir nozīme lietā. To, vai lēmumā minētais pamatojums ir pietiekams, var novērtēt, ne tikai ņemot vērā tā tekstu, bet arī tā pieņemšanas kontekstu un attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (Pirmās instances tiesas 1995. gada 18. septembra spriedums lietā *T-471/93 Tiercé Ladbroke/Komisija, Recueil*, II-2537. lpp., 33. punkts). Pietiek ar to, ka lēmumā, lai arī īsi, tomēr skaidri un atbilstošā veidā tiek norādīti galvenie juridiskie un faktoloģiskie elementi (Tiesas 1963. gada 4. jūlija spriedums lietā *24/62 Vācija/Komisija, Recueil*, 129. un 143. lpp.).
- 121 Tieši ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai ERA ir pietiekami pamatojusi lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā.

b) Par vienīgā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatojuma nepietiekamo raksturu

- 122 Jāatgādina, ka ERA savā 2006. gada 9. oktobra vēstulē norādīja, ka konkursa procedūra tika atcelta, jo neviens no saņemtajiem piedāvājumiem neesot atbildis tehniskajiem nosacījumiem, un tā piebilda, ka attiecībā uz prasītājas piedāvājumu tika konstatēts, ka "Superintendent Survey Team" neatbilst paziņojuma par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā 16. punkta x) apakšpunktā un Norādījumu pretendentiem 4.2. punkta x) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

- 123 Pamatojums uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanai, proti, fakts, ka neviens no saņemtajiem piedāvājumiem neatbilst tehniskajiem nosacījumiem, lai arī iss, tomēr ir skaidrs un nepārprotams. Arī pamatojums, lai īpaši paskaidrotu prasītājas piedāvājuma neatbilstību, ir iss, tomēr skaidrs un nepārprotams. ERA faktiski atsaucās uz paziņojuma par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un Norādījumu pretendentiem punktiem, kuros minēts, ka galvenajiem personāla locekļiem ir jābūt atbilstoši vismaz desmit gadu profesionālai pieredzei, un tā norādīja, kurš no prasītājas piedāvātās komandas locekļiem neatbilst šim nosacījumam.
- 124 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka prasītāja “Superintendent Survey Team” amatam piedāvātās personas *curriculum vitae* pati norādīja, ka tai ir tikai piecu gadu profesionālā pieredze. Tādēļ ERA nevajadzēja vairāk pamatot secinājumu, saskaņā ar kuru prasītājas piedāvājums neatbilda uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā tehniskajiem nosacījumiem.
- 125 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru procedūras atcelšana ir nepārdomātas izvēles rezultāts, kas veikta, padziļināti neizvērtējot aizsargājamās sabiedrības intereses, ir jāatzīst, ka tas reāli neattiecas uz būtisku formas prasību pārkāpumu, bet gan saturu, jo ar to ERA tiek pārmests par kļūdu novērtējumā.
- 126 Katrā ziņā prasītājas minētie fakti nav pierādījums par acīmredzamu kļūdu ERA novērtējumā. Protams, pastāv sabiedrības intereses, lai nesprāgušie kara šāviņi kuģošanai paredzēto iekšējo ūdensceļu tīklā Serbijas Republikā, Serbijā un Melnkalnē pēc iespējas drīzāk tiktu likvidēti, lai to atvērtu kuģošanai šajos ūdeņos. Tomēr tas vien, ka pastāv sabiedrības intereses, lai līguma slēgšanas tiesības tiktu piešķirtas ātri, līgumslēdzējai iestādei nedod tiesības atkāpties no uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā definētajiem obligātajiem tehniskajiem nosacījumiem. Faktiski atbilstoši Finanšu regulas 100. panta 1. punktam līguma slēgšanas tiesību saņēmējs ir jānosaka, ievērojot paziņojuma par konkurenci dokumentos iepriekš definētos atlases un piešķiršanas kritērijus. Turklāt, kā to norāda Komisija, ja

līgumslēdzēja iestāde varētu atkāpties no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas nosacījumiem, kurus tā sākotnēji definējusi, tas dotu priekšrocību pretendentiem, kuri iesnieguši piedāvājumu, salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuri ir atteikušies atsaukties uzaicinājumam iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, jo tie — tāpat kā pretendenti — nav varējuši izpildīt sākotnēji izvirzītos nosacījumus.

127 Attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru ERA novēloti ir pieņēmusi un paziņojusi lēmumu par procedūras atcelšanu, ir jāatzīst, ka prasītāja nepaskaidro, kādas tam varētu būt sekas attiecībā uz šī lēmuma likumību.

c) Par vienīgā pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatojuma nelōgisko un pretrunīgo raksturu

128 Jānorāda, ka prasītāja būtībā uzsver, ka starp lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā pamatojumu, kas minēts 2006. gada 9. oktobra vēstulē, un pamatojumu, kas minēts 2006. gada 14. decembra vēstulē, ir pretruna, jo pirmajā vēstulē šāda lēmuma pieņemšana skaidrota ar tehniskiem nosacījumiem atbilstoša piedāvājuma neesamību, savukārt otrajā — ar grozījumiem tehniskajos nosacījumos.

129 Vispirms ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru, lai novērtētu ERA rīcību, būtu jāņem vērā ar vēlāku datumu datētā vēstule, proti, 2006. gada 14. decembra vēstule. Vēstule, ar kuru prasītāja tika informēta par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu, ir datēta ar 2006. gada 9. oktobri, kas nozīmē, ka uz to ir jāatsaucas, lai novērtētu, vai lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā pamatojums ir nelōgisks un pretrunīgs.

- 130 2006. gada 9. oktobra vēstule pati par sevi nav pretrunīga. Pat ja ERA 2006. gada 14. decembra vēstulē ir sniegusi citus paskaidrojumus, tie nevar mainīt divus mēnešus iepriekš paziņotā lēmuma pamatojumu. Iespējamā atšķirība šo divu vēstūļu starpā tādējādi nav pamats pretrunām lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā pamatojumā.
- 131 Katrā ziņā ir jānorāda, ka nav pretrunas starp 2006. gada 9. oktobra vēstulē minēto pamatojumu lēmumam atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un 2006. gada 14. decembra vēstulē minēto pamatojumu.
- 132 Šajā sakarā jāatzīmē, ka 2006. gada 14. decembra vēstulē skaidri ir izdarīta atsauce uz to, ka ERA novērtēšanas komiteja konstatēja, ka neviens no iesniegtajiem piedāvājumiem neatbilst tehniskajiem nosacījumiem un tajā ir norādīts, ka šī komiteja nav formulējusi citus apsvērumus. Šī vēstule tādējādi apstiprina, ka atbilstoša piedāvājuma no tehniskā viedokļa neesamība ir vienīgais iemesls lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā pamatojumam.
- 133 Lai arī šajā vēstulē ir norādīts, ka ERA izmanto savas tiesības atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un to organizēt no jauna, jo ir būtiski mainījušies tehniskie nosacījumi, šī frāze ir jāinterpretē, ņemot vērā kontekstu. Faktiski no 2006. gada 14. decembra vēstules nosaukuma skaidri izriet, ka tā ir atbilde uz prasītājas 2006. gada 13. novembra vēstuli. Šajā vēstulē prasītāja lūdza ERA nosūtīt tai lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un ar to saistīto protokolu, kā arī pieņemt pamatotu lēmumu par iespējamās sarunu procedūras aizsākšanu.

- 134 Šajā kontekstā frāze, saskaņā ar kuru ERA izmanto savas tiesības atcelt procedūru un izsludināt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, jo ir būtiski mainījušies tehniskie nosacījumi, ir jāsaprot tādējādi, ka ERA paskaidro iemeslu, kādēļ tā izvēlējās aizsākt jaunu procedūru un nevis uzsākt sarunu procedūru.
- 135 Turklāt prasītāja pati replikā norāda, ka jaunais pamatojums acīmredzot tika norādīts tikai tādēļ, lai atbildētu uz tās lūgumu par sarunu procedūras aizsākšanu. Šajā sakarā jānorāda, ka lēmums atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atšķiras no lēmuma par turpmākām darbībām, kas tajā minētas, proti, lēmums nepiešķirt līguma slēgšanas tiesības, aizsākt sarunu procedūru vai noorganizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā. Fakts, ka ERA, atbildējuma uz lūgumu aizsākt sarunu procedūru, norādīja citu pamatojumu, nevis to, kas minēts, lai pamatotu uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanu, tādējādi neļauj secināt, ka pamatojumā ir pretrunas.
- 136 Tāpat jānorāda, ka pēc uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanas šī procedūra tika izbeigta un līgumslēdzēja iestāde var brīvi izlemt, kā rīkoties tālāk. Nevienā tiesību normā tirgus dalībniekiem nav paredzētas tiesības aizsākt sarunu procedūru. ERA tādējādi nebija pienākuma pieņemt formālu lēmumu par prasītājas priekšlikumu aizsākt šādu procedūru. 2006. gada 14. decembra vēstule gluži vienkārši ir atbilde uz prasītājas 2006. gada 13. novembra vēstuli, kurā tā lūdza ERA pieņemt pamatotu lēmumu par iespējamo sarunu procedūru, kas ERA labas pārvaldības nolūkos mudināja paziņot prasītājai iesmeltu, kādēļ tā nolēma sarunu procedūras vietā noorganizēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā.
- 137 Ir arī jānorāda prasītājas arguments, saskaņā ar kuru 2006. gada 9. oktobra vēstulē minētais pamatojums ir pretrunā tam, ka prasītāja pēc tam ir izraudzīta līdzīga kā šajā lietā minētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai. 2006. gada 9. oktobra vēstulē ietvertais pamatojums attiecas uz uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā tehnisko nosacījumu neievērošanu, ko turklāt prasītāja neapstrīd,



jo tā atzīst, ka tās piedāvājumā minētajai “Superintendent Survey Team” nav prasītās profesionālās pieredzes. Šis pamatojums nenozīmē, ka prasītāja nav spējīga veikt šādus darbus.

138 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru 2006. gada 14. decembra vēstule ir pierādījums tam, ka patiesais uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā atcelšanas iemesls ir nevis saņemto piedāvājumu nepilnība no tehniskā viedokļa, bet gan tehnisko nosacījumu grozīšana, jāatzīst, ka tas reāli neattiecas uz kļūdu lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā pamatojumā, bet gan apšaubā minētā pamatojuma ticamību, kā dēļ minētais lēmums tiek apstrīdēts pēc būtības, apgalvojot, ka ir nepareizi izmantotas pilnvaras.

139 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienų iestāde nepareizi izmanto savas pilnvaras, ja tā tiesību aktu pieņem vienīgi vai galvenokārt citu, nevis izvirzīto mērķu labā, vai lai apietu Līgumā īpaši paredzēto procedūru konkrētās lietas atrisināšanai (skat. Tiesas 1996. gada 12. novembra spriedumu lietā C-84/94 Apvienotā Karaliste/Padome, *Recueil*, I-5755. lpp., 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

140 Šajā gadījumā jau tika atzīts, ka nepastāv nekādu pretrunu starp 2006. gada 9. oktobra vēstulē un 2006. gada 14. decembra vēstulē minēto pamatojumu.

141 Tāpat Komisija pamatoti norāda, ka lēmums par atcelšanu *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēts ar tādu pašu pamatojumu kā 2006. gada 9. oktobra vēstulē (OV 2006, S 198). Šī pamatojuma redakcija ir šāda: “Tā kā neviens no saņemtajiem piedāvājumiem nav atbilstošs no tehniskā viedokļa, līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra tiek atcelta.”

142 Šajos apstākļos no vēlākās ERA rīcības nevar izdarīt secinājumus, ka patiesais procedūras atcelšanas iemesls atšķiras no 2006. gada 9. oktobra vēstulē minētā.

143 No iepriekš minētā izriet, ka kā nepamatoti ir jānoraida prasītājas prasījumi atcelt lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā.

## B — *Par lūgumu atlīdzināt šķietami nodarītos zaudējumus*

### 1. *Lietas dalībnieku argumenti*

144 Prasītāja uzskata, ka attiecīgā līguma slēgšanas tiesību nepiešķiršanas pamatā ir ERA nelikumīgā rīcība un ka tā tai ir radījusi zaudējumus. Šie zaudējumi ir saistīti ar nelietderīgiem izdevumiem, kas radušies, izstrādājot piedāvājumu un uz 60 dienām nododot lietošanā daļu no vajadzīgajām iekārtām, un to kopējais apmērs ir EUR 118 604,58.

145 ERA apstrīd šos prasītājas argumentus.

2. *Pirmās instances tiesas vērtējums*

<sup>146</sup> Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība EKL 288. panta otrās daļas izpratnē ir atkarīga no nosacījumu kopuma izpildes, proti, iestādēm pārņemstās rīcības prettiesiskuma, zaudējumu esamības un cēloņsakarības starp attiecīgo rīcību un minētajiem zaudējumiem (Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedums lietā 153/73 *Holtz & Willemsen*/Padomes un Komisija, *Recueil*, 675. lpp., 7. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-19/01 *Chiquita Brands u.c./Komisija*, Krājums, II-315. lpp., 76. punkts).

<sup>147</sup> Tā kā visi šie trīs atbildības iestāšanās nosacījumi ir kumulatīvi, ar to, ka viens no tiem nav izpildīts, ir pietiekami, lai noraidītu prasību atlīdzināt zaudējumus (Tiesas 1999. gada 9. septembra spriedums lietā C-257/98 P *Lucaccioni*/Komisija, *Recueil*, I-5251. lpp., 14. punkts).

<sup>148</sup> Šajā gadījumā visi argumenti, kurus prasītāja izvirzījusi lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā nelikumībai, ir tikuši izvērtēti un noraidīti (skat. šī sprieduma 122.–143. punktu). Tādējādi prasītāja nevar prasīt atlīdzināt zaudējumus, pamatojoties uz iespējamo šī lēmuma nelikumību.

<sup>149</sup> Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru ERA ir bijis vajadzīgs nesamērīgi ilgs laiks, lai pieņemtu lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā un paziņotu par to prasītājai, ir jāatzīst, ka to faktu vien, ka starp pēdējā lūguma sniegt paskaidrojumus nosūtīšanas pretendentiem un lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā nosūtīšanas ir pagājuši vairāk nekā seši mēneši, nevar kvalificēt kā ERA nelikumīgu rīcību.

- 150 Tāpat ir jāatzīst, ka nekāda cēloņsakarība nevar pastāvēt starp ERA nepieciešamo laiku lēmuma atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā pieņemšanai un paziņošanai un prasītājas minētajiem izdevumiem, kas saistīti ar tās piedāvājuma izstrādi.
- 151 No iepriekš minētā izriet, ka lūgums atlīdzināt šķietami nodarītos zaudējumus ir jānoraida.

### C — *Par lūgumu iesniegt dokumentus*

- 152 Attiecībā uz prasītājas lūgumu, lai Pirmās instances tiesa uzliek ERA pienākumu iesniegt visus ar attiecīgo konkursa procedūru saistītos dokumentus, ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru, lai Pirmās instances tiesa varētu noteikt, vai tiesvedības pienācīgas norises labad ir jāuzdod iesniegt noteiktus dokumentus, lietas dalībniekam, kas to lūdzis, šie dokumenti ir jāidentificē un jāiesniedz Pirmās instances tiesai vismaz minimāla informācija, kas apliecina šo dokumentu nepieciešamību tiesvedības vajadzībām (Tiesas 1998. gada 17. decembra spriedums lietā C-185/95 P *Baustahlge-webe*/Komisija, *Recueil*, I-8417. lpp., 93. punkts).
- 153 Šī lūguma atbalstam prasītāja uzsver, ka ERA ir sniegusi vispārīgu un īsu savas izvēles pamatojumu un ka prasītāja ir tai lūgusi izsniegt šos dokumentus, un šis lūgums nav ticis izpildīts. Tāpat prasītāja norāda, ka tai ir tiesības uzzināt iemeslus, kuru dēļ tika atcelts uzaicinājums iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, lai pārliecinātos par līgumslēdzējas iestādes pieņemto tiesību aktu likumību.

154 Pirmkārt, attiecībā uz faktu, ka prasītāja ir lūgusi ERA izsniegt ar konkursa procedūru saistītos dokumentus un šis lūgums nav ticis izpildīts, jāatzīmē, ka tas pats par sevi nav pierādījums šo dokumentu nepieciešamībai tiesvedības vajadzībām.

156 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru ERA ir sniegusi vispārīgu un īsu savas izvēles pamatojumu, ir jānorāda, ka iepriekš 123. un 124. punktā ir konstatēts, ka ERA ir paziņojusi prasītājai pietiekamu pamatojumu saistībā ar lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā. Šajā sakarā Pirmās instances tiesai ar lietas materiālos pieejamās informācijas palīdzību ir sniegts pietiekams skaidrojums un arī nešķiet, ka ar konkursa procedūru saistītie dokumenti varētu būt vajadzīgi, lai izvērtētu, vai sniegtais pamatojums ir pietiekams.

156 Treškārt, un visbeidzot attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru tai ir tiesības uzzināt iemeslus, kuru dēļ tika atcelts uzaicinājums iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, lai pārliecinātos par līgumslēdzēja iestādes pieņemto tiesību aktu likumību, ir jāatzīmē, ka tā nav iesniegusi objektīvu informāciju, kas ļautu domāt, ka patiesais procedūras atcelšanas iemesls atšķiras no 2006. gada 9. oktobra vēstulē minētā iemesla (skat. šī sprieduma 140.–142. punktu).

157 Šajā sakarā ir jānorāda, ka lūgums iesniegt visus ar attiecīgo līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru saistītos dokumentus, ko paudusi prasītāja, ir lūgums iesniegt ERA iekšējos lietas materiālus. Jāatzīmē, ka kādas Kopienas struktūras iekšējo lietas materiālu pārbaude, ko veic Kopienų tiesa, lai pārbaudītu, vai tās lēmuma pieņemšanu ir ietekmējuši citi, nevis pamatojumā minētie apsvērumi, ir ārkārtas rakstura pierādījumu savākšanas pasākums. Šī pasākuma piemērošanas priekšnosacījums nozīmē, ka ar attiecīgā lēmuma pieņemšanu saistītie apstākļi rada pamatu nopietnām šaubām par patiesajiem iemesliem un tostarp aizdomas, ka šie iemesli nav saderīgi ar Kopienų tiesībās paredzētajiem mērķiem un tādējādi ir pamats pilnvaru nepareizas

izmantošanas konstatēšanai (šajā sakarā saistībā ar Komisijas lēmumiem skat. Tiesas 1986. gada 18. jūnija rīkojumu apvienotajās lietās 142/84 un 156/84 *BAT* un *Reynolds*/Komisija, *Recueil*, 1899. lpp., 11. punkts). Taču ir jākonstatē, ka šajā lietā šādu apstākļu nav.

158 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav iesniegusi informāciju, kas liecinātu par visu ar līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru saistīto dokumentu iesniegšanas nepieciešamību tiesvedības vajadzībām. Tādēļ lūgums iesniegt šos dokumentus ir jānoraida.

### **Par tiesāšanās izdevumiem**

159 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

160 Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tad tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ERA prasījumiem.

161 Turklāt Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajā daļā ir precizēts, ka iestādes, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. No tā izriet, ka Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (astotā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Sogelma* — *Società generale lavori manutenzioni appalti Srl* sedz savus un atlīdzina Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2008. gada 8. oktobrī.

Sekretārs

Priekšsēdētāja

E. Coulon

M. E. Martins Ribeiro

## Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas . . . . .	II - 2778
Prāvas priekšvēsture . . . . .	II - 2779
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi . . . . .	II - 2782
Par pieņemamību . . . . .	II - 2785
A — Par Pirmās instances tiesas kompetenci lemt par prasību, kas, pamatojoties uz EKL 230. panta ceturto daļu, celta par ERA pieņemtu tiesību aktu . . . . .	II - 2785
1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . .	II - 2785
2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . .	II - 2787
B — Par iepriekšējas administratīvas sūdzības nepieciešamību . . . . .	II - 2793
1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . .	II - 2793
2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . .	II - 2794
C — Par prasības termiņa ievērošanu . . . . .	II - 2796
1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . .	II - 2796
2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . .	II - 2797
D — Par prasības pieņemamību daļā, kas attiecas uz lēmuma publicēt jaunu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā . . . . .	II - 2800
1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . .	II - 2800
2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . .	II - 2801
E — Par prasības pieņemamību daļā, kurā prasītāja atsauca uz <i>DOK ING</i> tiesībām . . . . .	II - 2802
1. Ievada apsvērumi . . . . .	II - 2802
2. Lietas dalībnieku argumenti . . . . .	II - 2803
3. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . .	II - 2804
F — Secinājumi par prasības pieņemamību . . . . .	II - 2806
Par lietas būtību . . . . .	II - 2807
	II - 2823



A — Par lūgumu atcelt lēmumu atcelt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā . . . . .	II - 2807
1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . .	II - 2807
a) Par vienīgā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatojuma nepietiekamo raksturu . . . . .	II - 2807
b) Par vienīgā pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatojuma nelogisko un pretrunīgo raksturu . . . . .	II - 2808
2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . .	II - 2809
a) Ievada apsvērumi . . . . .	II - 2809
b) Par vienīgā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatojuma nepietiekamo raksturu . . . . .	II - 2811
c) Par vienīgā pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatojuma nelogisko un pretrunīgo raksturu . . . . .	II - 2813
B — Par lūgumu atlidzināt šķietami nodarītos zaudējumus . . . . .	II - 2817
1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . .	II - 2817
2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . .	II - 2818
C — Par lūgumu iesniegt dokumentus . . . . .	II - 2819
Par tiesāšanās izdevumiem . . . . .	II - 2821